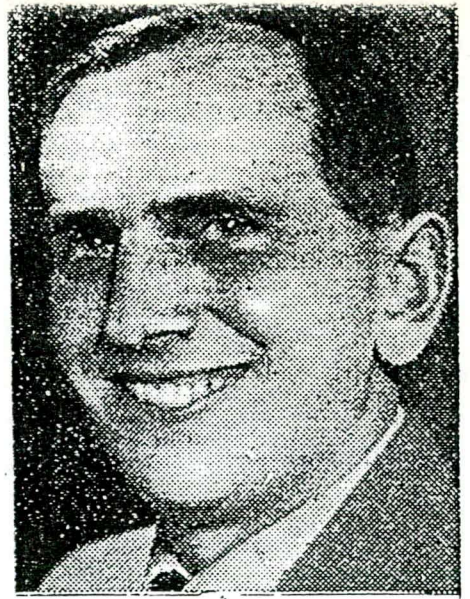

בן משה ודינה. נולד ב-24.2.1915 באבנוי שבהונגריה ובילדותו עבר עם הוריו לקולוזוואר (קלוזנבורג) שנקראה אחר-כך קלוד, משסופתה טרנסילבניה לרומניה. שם היה אביו בעל בית-דפוס, שהדפיס את העתון הציוני בהונגרית והשתתף בו במאמרים. יהודה למד בבית-הספר של הקהילה וחונך בארגון נוער ברוח הציונות ובשנות לימודיו בגימנסיה היה מטובי הספורטאים וביחוד הצטיין בסיוף.

כשהתחיל ללמוד משפטים באוניברסיטת קלוד גברה האנטישמיות בקרב הסטודנטים והוא התכונן להגן על כבודו היהודי בכוח ובדו-קרבנות, אך ראה שלא כדאי להילחם כדי לרכוש כבוד מצד חבורה מושחתת כזאת. בעידודו של אביו בחר לו את הדרך לציון. הפסיק את לימודיו וכהכשרה לעליה למד את מלאכת-הדפוס ומונטאז' מכונות-דפוס, נהגות וכוורנות, וקיבל על כל אלה תעודות אישור לידיעתו במקצוע. בסוף 1936 הגיע לארץ ועבד כשנה בהדפסת העתון "פלסטיין ניוס", 8 שנים בבית-הדפוס הממשלתי, ומשלא יכול לשאת את האוירה העויינת עבר לבית-דפוס "פלסטיין פוסט" ועבד בו כשנתיים. בשעות הפנאי השתלם בשפות ובמדעים ומאמריו הופיעו בכמה עתונים. מכריו חיבבוהו בשל עליונותו התמידית וניבאו לו עתיד מזהיר כעתונאי. מאז בואו ארצה היה פעיל ב"הגנה" בתפקידים אחראיים. היה גם חבר "המכבי" וזכה כמה פעמים בפרס ראשון בתחרויות כידון. השתדל לקבל רשיון-עליה להוריו, אך שלטונות המנדט עיכבו את מתן הרשיון כמעט עד לסוף תקופת שלטונם בארץ.

בחורף תש"ח מילא את חובתו בחירוף-נפש בעבודה ובהגנה כאחת ובלייל הפצצת בנין ה"פלסטיין פוסט" נשאר יחיד על משמרתו בבית-הדפוס כל הלילה והכין את הופעת העתון. תוך כדי ציפיה לבוא ההורים ועל אף היותו נשוי לא-מכבר התנדב יחד עם 50 איש לחדור כתגבורת לרובע היהודי שבעיר העתיקה. לשם עוד הסתננה אליו הבשורה שהוריו הגיעו ארצה, לחיפה, אך הוא שוב לא זכה להתראות עמהם, כי נפל בקרבות העיר העתיקה ביום י"ח באייר תש"ח (27.5.1948).